1960
ଅକ୍ଟୋବର 26

ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ୍, ଘାଜିପୁର

ବନାମ

ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣ ଶର୍ମା

(ପି. ବି. ଗଜେନ୍ଦ୍ରଗଡକର୍, ଏ. କେ. ସରକାର୍, କେ. ସୁବ୍ବା ରାଓ, କେ. ଏନ୍. ୱାଞ୍ଚୁ ଏବଂ ଜେ. ଆର୍. ମୁଧୋଲକର୍, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ)

ବାଣିଜ୍ୟର ବିନିୟମନ ଏବଂ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ - ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ୍, ଏହାର କ୍ଷମତା - ଯଦି ନିହିତ ଭାବରେ ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଥାଏ - ପରିମଳ, ଏହାର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଅର୍ଥ - ୟୁ. ପି. ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ୍ ଅଧିନିୟମ, 1922 (1922 ର ୟୁ. ପି. X), ଧାରା 91 (q) ଏବଂ 174 - ୟୁ. ପି. ପଞ୍ଚାୟତରାଜ ଅଧିନିୟମ, 1947 (1947 ର ୟୁ. ପି. XXVI), ଧାରା 15 ଏବଂ 111 ।

ଅଟା, ଚାଉଳ ଏବଂ ତୈଳ କାରଖାନାଗୁଡ଼ିକର ବିନିୟମନ ଏବଂ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀ ଉପ-ବିଧି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ, ଯାହା ଅଧୀନରେ ଏକ କାରଖାନା ଚଳାଇବା ପାଇଁ ଲାଇସେନ୍ସ ଶୁଳ୍କ ପ୍ରଦାନ କରି ଏକ ଲାଇସେନ୍ସ ହାସଲ କରିବାକୁ ପଡୁଥିଲା । ୟୁ. ପି. ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ୍ ଅଧିନିୟମ, 1922 ର ଧାରା 174 ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ଉପ-ବିଧି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତା ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ଉପବିଧିଗୁଡ଼ିକ *କ୍ଷମତାତୀତ* ଏବଂ ଅସିଦ୍ଧ ଥିଲା ଯେହେତୁ ୟୁ. ପି. ପଞ୍ଚାୟତରାଜ ଅଧିନିୟମ, 1947 ର ଧାରା 111 କୁ ଆଧାର କରି ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ୍‌ଗୁଡ଼ିକୁ ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ୍ ଅଧିନିୟମ ଅଧୀନରେ ବାଣିଜ୍ୟର ବିନିୟମନ ଏବଂ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାର କ୍ଷମତାରୁ ହଟାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ଏହା ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା ଯେ, ଏହି ଉପ-ବିଧିଗୁଡ଼ିକ ବୈଧ ଭାବେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ୟୁ. ପି. ପଞ୍ଚାୟତରାଜ ଅଧିନିୟମ, 1947 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ୍ ଅଧିନିୟମ, 1922 ଅନୁଯାୟୀ ବାଣିଜ୍ୟର ବିନିୟମନ ଏବଂ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ପାଇଁ ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ୍‌ଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନଙ୍କ କ୍ଷମତାରୁ ହଟାଯାଇ ନଥିଲା । ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ୍ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 91 (q) ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ୍‌ଗୁଡ଼ିକୁ ଅପ୍ରୀତିକର, ବିପଜ୍ଜନକ କିମ୍ବା ଘୃଣ୍ୟ କାରବାର, ବୃତ୍ତି କିମ୍ବା ବ୍ୟବସାୟଗୁଡ଼ିକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା ପାଇଁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନ୍ୟସ୍ତ କରିଛି ଏବଂ ଧାରା 174 (2) (k) ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ୍‌ମାନଙ୍କୁ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଉପ-ବିଧି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିଛି । ପଞ୍ଚାୟତରାଜ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତଗୁଡ଼ିକୁ କୌଣସି ସମାନ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କିମ୍ବା କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇନଥିଲା ଏବଂ ଫଳସ୍ୱରୂପ, ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଆଇନ

1960
ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ଼, ଘାଜିପୁର ବନାମ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣ ଶର୍ମା
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ୱାଞ୍ଚୁ

ପ୍ରଣୟନ ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିନଥିଲା । ପଞ୍ଚାୟତରାଜ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 15 (c) ରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ “ପରିମଳ" ଶବ୍ଦ ବାଣିଜ୍ୟର ବିନିୟମନ ଏବଂ ନିୟନ୍ତ୍ରଣକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିନଥିଲା । ଯଦିଓ "ପରିମଳ" ଶବ୍ଦଟି ଏହାର ବ୍ୟାପକ ଅର୍ଥରେ ଏହାକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ଥିଲା, ଏହା ଧାରା 15 (c) ରେ ଏହାର ବ୍ୟାପକ ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇନଥିଲା, ବରଂ ସଂରକ୍ଷଣ, ଜଳ ନିଷ୍କାସନ ଏବଂ ଏହିପରି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହାର ସାଧାରଣ ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିଲା । ପଞ୍ଚାୟତରାଜ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 111 ସାଧାରଣ ଶବ୍ଦରେ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଧାରା 15 ଏବଂ 16 ଅନୁଯାୟୀ ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତ ଉପରେ କେବଳ ଲାଗୁ ହୋଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅଧୀନରେ ଉପ-ବିଧି ପ୍ରଣୟନ କରାଯାଇପାରିବ ।

ଆହୁରି ମଧ୍ୟ *ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା ଯେ,* ୟୁ. ପି. ଚାଉଳ ଏବଂ ଡାଲି କାରଖାନା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଆଦେଶ, 1948 ଏବଂ ୟୁ. ପି. ଶୁଦ୍ଧ ଖାଦ୍ୟ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କଠାରୁ ତାଙ୍କ କାରଖାନା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଦାୟ କରାଯାଉଥିବା ଶୁଳ୍କ କାରଣରୁ ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ଼ ଦ୍ୱାରା ଆଦାୟ କରାଯାଉଥିବା ଲାଇସେନ୍ସ ଶୁଳ୍କକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ଼ ଦ୍ୱାରା ଆଦାୟ କରାଯାଇଥିବା ଲାଇସେନ୍ସ ଶୁଳ୍କ ଘୃଣ୍ୟ କାରବାରର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ପାଇଁ ଥିଲା ଏବଂ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ଯୋଗାଣ ଅଧିନିୟମ ଏବଂ ଶୁଦ୍ଧ ଖାଦ୍ୟ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କଠାରୁ ଯେଉଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଶୁଳ୍କ ଆଦାୟ କରାଯାଇଥିଲା ତାହାଠାରୁ ଏହି ବିନିୟମନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଭିନ୍ନ ଥିଲା ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା: ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 372/1956 ।

ବିଶେଷ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 43/1955 ରେ ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ 1956 ମସିହା ଜାନୁଆରୀ 18 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ *ଜି. ସି. ମାଥୁର୍* ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ତରଫରୁ *ଜି. ପି. ସିଂହ* ଏବଂ *କେ. ପି. ଗୁପ୍ତା* ।

ମଧ୍ୟକ୍ଷେପକ ସଂଖ୍ୟା 1 ଙ୍କ ତରଫରୁ *ଏସ୍. ପି. ସିହ୍ନା* ଏବଂ *ପି. ସି. ଅଗ୍ରୱାଲା* ।

ମଧ୍ୟକ୍ଷେପକ ସଂଖ୍ୟା 2 ଙ୍କ ତରଫରୁ *ରାଧେଲାଲ୍ ଅଗ୍ରୱାଲା* ଏବଂ *ପି. ସି. ଅଗ୍ରୱାଲା* ।

ମଧ୍ୟକ୍ଷେପକ ସଂଖ୍ୟା 3 ଙ୍କ ତରଫରୁ *ଫ୍ରାଙ୍କ୍ ଆନ୍ଥୋନୀ* ଏବଂ *ଏମ୍. ଆଇ. ଖୋୱାଜା* ।

1960
ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ୍, ଘାଜିପୁର ବନାମ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣ ଶର୍ମା
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ୱାଞ୍ଚୁ

1960. ଅକ୍ଟୋବର 26. ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ୱାଞ୍ଚୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା -

ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିବା ଏକ ପ୍ରମାଣ ପତ୍ର ଆଧାରରେ ଏହା ଏକ ଆବେଦନ । ବାରାପୁର ଗ୍ରାମସଭା ଅଞ୍ଚଳ ଅନ୍ତର୍ଗତ ନନ୍ଦଗଞ୍ଜ ଗ୍ରାମରେ ଉତ୍ତରଦାତା ଧାନରୁ ଚୋପା ଛଡ଼ାଇବା, ଶସ୍ୟ ଚୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ଏବଂ ତୈଳ ଉତ୍ତୋଳନ ବ୍ୟବସାୟ କରୁଛନ୍ତି । ସଂଯୁକ୍ତ ପ୍ରଦେଶ ଚାଉଳ ଏବଂ ଡାଲି ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଆଦେଶ, 1948 ଏବଂ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ଶୁଦ୍ଧ ଖାଦ୍ୟ ଅଧିନିୟମ, 1950 ଅନୁଯାୟୀ ସେ ତିନୋଟି ବ୍ୟବସାୟ ପାଇଁ ଲାଇସେନ୍ସ ପାଇଥିଲେ । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ, ଗ୍ରାମସଭା ଏହାର ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ମିଲ୍ ଉପରେ 6/- ଟଙ୍କା ଲାଇସେନ୍ସ ଶୁଳ୍କ ଏବଂ 8/- ଟଙ୍କା ଟିକସ ଲାଗୁ କରିଥିଲା ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ମଧ୍ୟ ତାହା ପ୍ରଦାନ କରି ଆସୁଥିଲେ । 1953 ମସିହାରେ, ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ଼, ଘାଜିପୁର, ଯେଉଁ ଜିଲ୍ଲାରେ ଗ୍ରାମଟି ଅବସ୍ଥିତ, ଜିଲ୍ଲାର ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ଅଟା, ଚାଉଳ ଏବଂ ତୈଳ କାରଖାନାଗୁଡ଼ିକର ବିନିୟମନ ଏବଂ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ପାଇଁ ଉପ-ବିଧି ଲାଗୁ କରିଥିଲା, ଯାହା ଅଧୀନରେ ଏହିପରି କାରଖାନାଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତି କାରଖାନା ପିଛା ବାର୍ଷିକ 20/- ଟଙ୍କା ଲାଇସେନ୍ସ ଶୁଳ୍କ ପ୍ରଦାନ କରି ଏକ ଲାଇସେନ୍ସ ହାସଲ କରିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ଯେତେବେଳେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ କାରଖାନା ପାଇଁ ଏକ ଲାଇସେନ୍ସ ନେବାକୁ ଏବଂ ଲାଇସେନ୍ସ ଶୁଳ୍କ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଏକ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେ ଏହି ଶୁଳ୍କ ଲାଗୁର ବୈଧତା ଏବଂ ବିଧିମାନ୍ୟତା ଉପରେ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାହା ପରେ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226 ଅନୁଯାୟୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଯାଚିକା ଦାୟର କରିଥିଲେ । ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ତାଙ୍କର ଯୁକ୍ତି ତିନି ପ୍ରକାରର ଥିଲା, ଯଥା (i) ୟୁ. ପି. ପଞ୍ଚାୟତରାଜ ଅଧିନିୟମ, 1947 ର ସଂଖ୍ୟା XXVI ଅନୁଯାୟୀ ବାରାପୁର ଗ୍ରାମସଭା ଗଠନ ପରେ, ୟୁ. ପି. ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ଼ ଅଧିନିୟମ, 1922 ର ସଂଖ୍ୟା X ର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ବାଣିଜ୍ୟ ବିନିୟମନ ଏବଂ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ଼କୁ ଏହାର କ୍ଷମତା ଏବଂ ଅଧିକାରିତାରୁ ବଞ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିଲା; (ii) ୟୁ. ପି. ଚାଉଳ ଏବଂ ଡାଲି ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଆଦେଶ, 1948 ଏବଂ ୟୁ. ପି. ଶୁଦ୍ଧ ଖାଦ୍ୟ ଅଧିନିୟମ, 1950 ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ତରଦାତା ଆବଶ୍ୟକ ଲାଇସେନ୍ସ-ଶୁଳ୍କ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ଼ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କୁ ପୁଣି ଥରେ ଲାଇସେନ୍ସ-ଶୁଳ୍କ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ କୁହାଯାଇ ପାରିପାରିବ ନାହିଁ; ଏବଂ (iii) ଯେକୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଏହି ଶୁଳ୍କ ଆଦାୟ ଅତ୍ୟଧିକ ଥିଲା ଏବଂ ପ୍ରକୃତ ଏବଂ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଖର୍ଚ୍ଚ ଅନୁପାତରେ ନଥିଲା ଯାହା ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ଼କୁ ବାଣିଜ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କିମ୍ବା ବିନିୟମନରେ ବହନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା ଏବଂ ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ଼ର ସାଧାରଣ ରାଜସ୍ୱ ବୃଦ୍ଧି କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲା ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଜଣେ ବିଜ୍ଞ ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଯାଚିକାଟିର ଶୁଣାଣି ହୋଇଥିଲା, ଯିଏକି ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ତିନୋଟି ଯୁକ୍ତିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି ଏକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ରାୟ ଦ୍ୱାରା ଏହାକୁ *ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଅବସ୍ଥାରେ* ଖାରଜ କରିଥିବା ପରି ମନେହୁଏ । ଏହାପରେ ଉତ୍ତରଦାତା ଆବେଦନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଆବେଦନକୁ ମଞ୍ଜୁର କରି କହିଥିଲେ ଯେ ପଞ୍ଚାୟତରାଜ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 111 କୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ଼ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 174 ଅନୁଯାୟୀ ବାଣିଜ୍ୟର ବିନିୟମନ ଏବଂ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ପାଇଁ ଉପ-ବିଧି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର କ୍ଷମତା ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ଼ ହରାଇଥିଲା । ଅପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ମତରେ, ଏହି ଶୁଳ୍କ ଆଦାୟ ବିନିୟମନ ଏବଂ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ଼ ଦ୍ୱାରା ହେବାକୁ ଥିବା ଖର୍ଚ୍ଚ ଅନୁପାତର ବାହାରେ ନଥିଲା ଏବଂ ଏହା ଏକ ଟିକସ ନଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ତରଫରୁ କରାଯାଇଥିବା ତୃତୀୟ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ ଏହା ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇନଥିଲା । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ଼ ଏକ ପ୍ରମାଣ ପତ୍ର ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲା, ଯାହା ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିଲା; ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବରେ ଏହି ମାମଲାଟି ଆମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସିଅଛି ।

ଏହି ଆବେଦନରେ ବିଚାର ପାଇଁ ଆସିଥିବା ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରଶ୍ନଟି ହେଉଛି ଯେ ପଞ୍ଚାୟତରାଜ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 111 କୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ବାଣିଜ୍ୟର ବିନିୟମନ ଏବଂ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ପାଇଁ ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ଼ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 174 ଅନୁଯାୟୀ ଉପ-ବିଧି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର କ୍ଷମତା ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ଼ ହରାଇଛି ବୋଲି ଅପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦେଇଥିବା ମତ ସଠିକ୍ କି ନୁହେଁ ? ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ତାଙ୍କର ତର୍କ ଦୁଇଟି ପ୍ରକାରେ ରଖିଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମତଃ, ସେ ଅନୁରୋଧ କରିଛନ୍ତି ଯେ ପଞ୍ଚାୟତରାଜ ଅଧିନିୟମରେ ଏପରି କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରାମ ସଭା କିମ୍ବା ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତକୁ ବାଣିଜ୍ୟର ବିନିୟମନ କିମ୍ବା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାର କ୍ଷମତା ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ତେଣୁ ଯଦି ବା ପଞ୍ଚାୟତରାଜ ଅଧିନିୟମ, ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ଼ ଅଧିନିୟମ ଉପରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ବିସ୍ତାର କରିବ, ଯେଉଁଠାରେ ଉଭୟ ସମାନ ବିଷୟ ଉପରେ ପଦକ୍ଷେପ ନେଉଥିବେ, ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କ୍ଷମତା ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ଼ ପାଖେ ରହିଥାଏ କାରଣ ଏହା ପଞ୍ଚାୟତରାଜ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ପଞ୍ଚାୟତ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରୟୋଗଯୋଗ୍ୟ କ୍ଷମତା ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନୁହେଁ । ବିକଳ୍ପ ଭାବରେ, ସେ ଅନୁରୋଧ କରିଛନ୍ତି ଯେ ବିଧାନ ମଣ୍ଡଳର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏହା ନଥିଲା ଯେ ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ଼ ଅଧିନିୟମର ସେହି ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ଯାହା ଦୁଇଟି ଅଧିନିୟମରେ ସାଧାରଣ ଭାବରେ ଅଛି, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଆବଶ୍ୟକ ପ୍ରଭାବ ଦ୍ୱାରା ରଦ୍ଦ କରାଯିବା ଉଚିତ, ଏବଂ ତେଣୁ ପଞ୍ଚାୟତରାଜ

ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯାହା ହେଉ ନା କାହିଁକି ବାଣିଜ୍ୟର ବିନିୟମନ ଏବଂ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ପାଇଁ ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ଼ର କ୍ଷମତା ବଳବତ୍ତର ରହିବ ।

ତେଣୁ, ଏହି ଶୀର୍ଷକ ଅଧୀନରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରଥମ ଯୁକ୍ତିକୁ ଆମ୍ଭେ ଅନୁଧାନ କରିବୁ, କାରଣ ଯଦି ପଞ୍ଚାୟତରାଜ ଅଧିନିୟମ ଗ୍ରାମ ସଭା କିମ୍ବା ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତ ଦ୍ୱାରା ବାଣିଜ୍ୟର ବିନିୟମନ ଏବଂ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିନାହିଁ, ତେବେ ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ଼ ଅଧିନିୟମ ଏବଂ ପଞ୍ଚାୟତରାଜ ଅଧିନିୟମ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଅସଙ୍ଗତିର ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିବ ନାହିଁ ଏବଂ ତେଣୁ ପୂର୍ବ ଅଧିନିୟମ (ଅର୍ଥାତ୍ ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ଼ ଅଧିନିୟମ) ଉପରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅଧିନିୟମ (ଅର୍ଥାତ୍ ପଞ୍ଚାୟତରାଜ ଅଧିନିୟମ) ର ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ବିସ୍ତାର କରିବାର କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିବ ନାହିଁ । ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ଼ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 91 ରେ ଯାହା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ତାହାକୁ ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ଼ର ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରେ ଏବଂ ଏହି ଧାରାର ଖଣ୍ଡ (q) ରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଜିଲ୍ଲା ଭିତରେ ଅପ୍ରୀତିକର, ବିପଜ୍ଜନକ କିମ୍ବା ଘୃଣ୍ୟ କାରବାର, ବୃତ୍ତି କିମ୍ବା ବ୍ୟବସାୟଗୁଡ଼ିକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବୋର୍ଡ଼ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା ଉଚିତ । ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ଼ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 106 ବୋର୍ଡ଼କୁ ଏହି କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରେ ଯେ, ଏହା ଲାଇସେନ୍ସ, ମଞ୍ଜୁରି କିମ୍ବା ଅନୁମତି ପାଇଁ - ଯାହା ବୋର୍ଡ଼ ଏହି ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ଼ ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ଅଧୀନରେ ମଞ୍ଜୁର କରିବାକୁ ହକଦାର କିମ୍ବା ମଞ୍ଜୁର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ – ଉପ-ବିଧି ମାଧ୍ୟମରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଏକ ଶୁଳ୍କ ଆଦାୟ କରିପାରିବ । ଧାରା 174 ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ଼କୁ ଉକ୍ତ ଅଞ୍ଚଳର ଅଧିବାସୀଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, ସୁରକ୍ଷା ଏବଂ ସୁବିଧାକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିବା କିମ୍ବା ବଜାୟ ରଖିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏବଂ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଜିଲ୍ଲାର ପ୍ରଶାସନର ଅଗ୍ରଗତି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଯେକୌଣସି ନିୟମ ସହିତ ସୁସଂଗତ ଉପ-ବିଧି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ । ବିଶେଷ କରି, ଧାରା 174 (2) (k) ଦ୍ୱାରା ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ଼କୁ କଂସେଇଖାନାଗୁଡ଼ିକୁ ଏବଂ ଅପ୍ରୀତିକର, ବିପଜ୍ଜନକ କିମ୍ବା ଘୃଣ୍ୟ କାରବାର,ବୃତ୍ତି କିମ୍ବା ବ୍ୟବସାୟଗୁଡ଼ିକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ପାଇଁ ଉପ-ବିଧି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଏବଂ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହା ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିବା ଖର୍ଚ୍ଚ ତୁଲାଇବା ପାଇଁ ଶୁଳ୍କ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାକୁ କ୍ଷମତା ଦିଆଯାଇଛି । ଏହା ବିବାଦରେ ନାହିଁ ଯେ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ଅନୁଯାୟୀ ଏହି କାରବାରଗୁଡ଼ିକର (ଯଥା, ଧାନରୁ ଚୋପା ଛଡ଼ାଇବା, ଶସ୍ୟ ଚୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ଏବଂ ତୈଳ ଉତ୍ତୋଳନ କରିବା) ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ପାଇଁ ଉପ-ବିଧି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର କ୍ଷମତା ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ଼ର ରହିଛି । ତେଣୁ, ଯଦି ପଞ୍ଚାୟତରାଜ ଅଧିନିୟମର କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ଏହି କ୍ଷମତାକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କିମ୍ବା ଆବଶ୍ୟକ ପ୍ରଭାବ ଦ୍ୱାରା ଅପସାରଣ କରାଯାଏ ନାହିଁ, ତେବେ ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ଼

1960
ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ୍, ଘାଜିପୁର ବନାମ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣ ଶର୍ମା
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ୱାଞ୍ଚୁ

ଉପ-ବିଧି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ, ଯାହା ଏହା 1953 ମସିହାରେ କରିଥିଲା, ଏବଂ ଏହା ଅଧୀନରେ ଲାଇସେନ୍ସ-ଶୁଳ୍କ ଆଦାୟ କରିବାକୁ ହକଦାର ଅଟେ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ପଞ୍ଚାୟତରାଜ ଅଧିନିୟମକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରି ଆମ୍ଭେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ, ଏହି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 15 ରେ ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତର ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଥିବା ବେଳେ ଧାରା 16 ରେ ଇଚ୍ଛାଧୀନ କର୍ତ୍ତବ୍ୟର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି । ଏକ ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତର ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ରରେ ରହୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, ସୁରକ୍ଷା ଏବଂ ସୁବିଧାକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିବା କିମ୍ବା ବଜାୟ ରଖିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏବଂ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତ ପ୍ରଶାସନର ଅଗ୍ରଗତି ନିମନ୍ତେ ଏକ ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତର ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ର ପାଇଁ ଉପ-ବିଧି, ଯାହା ଅଧିନିୟମ ଏବଂ ନିୟମାବଳୀ ସହିତ ସୁସଂଗତ ଥିବ, ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଧାରା 111 ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ । ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ହେଉଛନ୍ତି ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ୍‌ର କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ସମିତି (ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ୍ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 56 ଦେଖନ୍ତୁ) ଯାହା ବର୍ତ୍ତମାନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ୍ ଠାରୁ ଭିନ୍ନ ବୋଲି ଧରାଯାଇପାରେ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଯୁକ୍ତି ହେଉଛି ଯେ ଧାରା 111 ସହିତ ଧାରା 15 ଏବଂ 16 କୁ ପଢ଼ିବା ଦ୍ୱାରା ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ବାଣିଜ୍ୟ, ବୃତ୍ତି ଏବଂ ବ୍ୟବସାୟର ବିନିୟମନ କିମ୍ବା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ପଞ୍ଚାୟତରାଜ ଅଧିନିୟମର ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ନାହିଁ । ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ଧାରା 15 କିମ୍ବା ଧାରା 16 ରେ ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ୍ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 91 (ଏ) ସହିତ ଜଡିତ କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ । ତେଣୁ, *ପ୍ରଥମ ଦୃଷ୍ଟିଗତ ଭାବେ*, ଅପ୍ରୀତିକର, ବିପଜ୍ଜନକ କିମ୍ବା ଘୃଣ୍ୟ କାରବାର, ବୃତ୍ତି କିମ୍ବା ବ୍ୟବସାୟଗୁଡ଼ିକର ବିନିୟମନ କିମ୍ବା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ସହିତ ପଞ୍ଚାୟତରାଜ ଅଧିନିୟମର କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ ଏବଂ ପଞ୍ଚାୟତରାଜ ଅଧିନିୟମର କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ୍‌ର ଏହି କ୍ଷମତା ପ୍ରଭାବିତ ହୁଏ ନାହିଁ । ତଥାପି, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ତରଫରୁ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଅନୁରୋଧ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଯଦିଓ ପଞ୍ଚାୟତରାଜ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 15 କିମ୍ବା 16 ରେ ଏହିପରି ବିନିୟମନ କିମ୍ବା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ସମ୍ପର୍କିତ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ, ବିନିୟମନ ଏବଂ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ସହ ଜଡ଼ିତ ଏହି ବିଷୟଟି ପଞ୍ଚାୟତରାଜ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 15 ର ଖଣ୍ଡ (c) ରେ ନିହିତ ଭାବେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଛି, ଯାହା ପରିମଳ ପାଇଁ ଉଚିତ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏବଂ ମହାମାରୀକୁ ଦୂର କରିବା ଏବଂ ଏହାର ପ୍ରସାରକୁ ବନ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ଚିକିତ୍ସାମୂଳକ ଓ ପ୍ରତିରୋଧାତ୍ମକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗ୍ରହଣ କରିବାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପଞ୍ଚାୟତ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ କରେ । ଏହା ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଛି ଯେ "ପରିମଳ" କୁ ଏକ ବ୍ୟାପକ ଅର୍ଥ ଦିଆଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ସେହି ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଅପ୍ରୀତିକର, ବିପଜ୍ଜନକ କିମ୍ବା ଘୃଣ୍ୟ କାରବାରର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବ । ଏହା

1960
ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ଼, ଘାଜିପୁର ବନାମ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣ ଶର୍ମା
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ୱାଞ୍ଚୁ

ହୋଇପାରେ ଯେ "ପରିମଳ" ଶବ୍ଦର ବ୍ୟାପକ ଅର୍ଥର ଆଧାରରେ ଏହିପରି ନିୟମାବଳୀ ଏଥିରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇପାରେ; କିନ୍ତୁ ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ଼ ଅଧିନିୟମ ତଥା ପଞ୍ଚାୟତରାଜ ଅଧିନିୟମର ଯୋଜନାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖିଲେ, ଧାରା 15 ର ଖଣ୍ଡ (c) ରେ ଥିବା "ପରିମଳ" ଶବ୍ଦର ବ୍ୟାପକ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଅର୍ଥ ଦେବା ଆମ୍ଭ ମତରେ ଠିକ୍ ନୁହେଁ । ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ଼ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 91 (m) "ସର୍ବସାଧାରଣ ଟୀକାକରଣ, ପରିମଳ ଏବଂ ରୋଗ ପ୍ରତିରୋଧ" ପାଇଁ କହିଥାଏ; କିନ୍ତୁ ପରିମଳ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଏହି ଲିଖିତ ବିଷୟ ସତ୍ତ୍ୱେ ଧାରା 91 ରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ଯାହା "ପରିମଳ" ଶବ୍ଦକୁ ଯଦି ଯଥାସମ୍ଭବ ବ୍ୟାପକ ଅର୍ଥ ଦିଆଯାଏ ତେବେ ଏହା ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେଉଥିବା ବିଷୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହି ଧାରା କହିଥାଏ, ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ଧାରା (e) ସାର୍ବଜନୀନ କୂଅ ଇତ୍ୟାଦିର ନିର୍ମାଣ ଏବଂ ମରାମତି ଏବଂ ଜଳ ନିଷ୍କାସନ କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ସେଥିରୁ ଜଳ ଯୋଗାଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହିଥାଏ; ଯେଉଁଠାରେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଯୋଗାଣର ଅଭାବ କିମ୍ବା ଅସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକରତା ଦ୍ୱାରା ବାସିନ୍ଦାଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ବିପଦରେ ପଡ଼ିଥାଏ, ମାନବ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ପ୍ରଦୂଷଣକାରୀ ଜଳରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ଏବଂ ପ୍ରଦୂଷିତ ଜଳକୁ ଏହିପରି ବ୍ୟବହାରରୁ ରୋକିବା ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ପରିମାଣରେ ବିଶୁଦ୍ଧ ଏବଂ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକର ଜଳ ଯୋଗାଣର ବ୍ୟବସ୍ଥା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିଷୟ ଖଣ୍ଡ (n) କହିଥାଏ; ଖଣ୍ଡ (r) ରୋଗ, ସ୍ୱଚ୍ଛତା, ପରିମଳ ଇତ୍ୟାଦି ବିଷୟରେ ଜ୍ଞାନର ପ୍ରସାର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କଥା କହିଥାଏ । ଏହା ଦର୍ଶାଇବ ଯେ ଧାରା 91 ର ଖଣ୍ଡ (m) ରେ ଥିବା "ପରିମଳ" ଶବ୍ଦଟି ଏହାର ବ୍ୟାପକ ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ ନାହିଁ । ସେହିଭଳି, ଧାରା 92 (ଯାହା ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ଼ର ଇଚ୍ଛାଧୀନ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବିଷୟରେ କହିଥାଏ) ରେ, ଖଣ୍ଡ (c) ଅସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକର ଅଞ୍ଚଳକୁ ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରିବା ବିଷୟରେ କହିଥାଏ; ଏବଂ ଖଣ୍ଡ (i) ନଦୀ ଏବଂ ଜଳ ଯୋଗାଣର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉତ୍ସଗୁଡ଼ିକୁ କ୍ଷତି କିମ୍ବା ସଂକ୍ରମଣ କିମ୍ବା ପ୍ରଦୂଷଣରୁ ସଂରକ୍ଷଣ ଏବଂ ପ୍ରତିରୋଧ କରିବା ବିଷୟରେ କହିଥାଏ, ଯେଉଁ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ପରିମଳର ବ୍ୟାପକ ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବ । ତେଣୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଯେତେବେଳେ ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ଼ ଅଧିନିୟମରେ "ପରିମଳ" ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ, ଏହା ଏକ ସୀମିତ ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ । ସେହିଭଳି, ପଞ୍ଚାୟତରାଜ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 15 ର ଖଣ୍ଡ (c) ରେ "ପରିମଳ" ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି । ଖଣ୍ଡ (g) ମୃତଦେହ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅପ୍ରୀତିକର ଜିନିଷର ନିଷ୍କାସନ ପାଇଁ ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ବିଷୟରେ କହିଥାଏ ଯାହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ "ପରିମଳ" ଶବ୍ଦର ବ୍ୟାପକ ଅର୍ଥ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବ ଏବଂ ଯଦି ଏହି ଧାରାରେ ପରିମଳକୁ ଏହାର ବ୍ୟାପକ ଅର୍ଥ ଦିଆଯାଏ ତେବେ ଏହା ଅନାବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାନ୍ତା । ଧାରା 15 ର ଖଣ୍ଡ (k) ପାନୀୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଜଳ ଯୋଗାଣ ଉତ୍ସଗୁଡ଼ିକର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥାଏ ଯାହା ପୁଣି "ପରିମଳ" ଶବ୍ଦର ବ୍ୟାପକ ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ

ହେବ । ଖଣ୍ଡ (r) ଗୋବର ଖାଦ ରଖିବା ପାଇଁ ସ୍ଥାନ ଆବଣ୍ଟନର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥାଏ, ଯାହା ପୁଣିଥରେ "ପରିମଳ" ଶବ୍ଦର ବ୍ୟାପକ ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବ ଏବଂ ଯଦି ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ତରଫରୁ କରାଯାଇଥିବା ଅନୁରୋଧ ଦ୍ୱାରା ଖଣ୍ଡ (c) ରେ ଥିବା ପରିମଳ ଶବ୍ଦର ବ୍ୟାପକ ଅର୍ଥ ଥାନ୍ତା, ତେବେ ଏଥିପାଇଁ ପୃଥକ ଭାବରେ ଦେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିନଥାନ୍ତା । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ, ଧାରା 16 (ଯାହା ଏକ ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତର ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ କାର୍ଯ୍ୟ ସହିତ ଜଡିତ) ଖଣ୍ଡ (c) ରେ ଅପରିଷ୍କାର ଅବକ୍ଷୟ ପୂରଣ ଏବଂ ଜମି ସମତଳ କରିବା ବିଷୟ କହିଥାଏ - ଏକ ଖଣ୍ଡ ଯାହା ଅନାବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାନ୍ତା ଯଦି "ପରିମଳ" ଶବ୍ଦର ବ୍ୟାପକ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଅର୍ଥ ଥାନ୍ତା । ଧାରା 16 ର ଖଣ୍ଡ (1) ରେ ଗୋବର ଖାଦ ସଂଗ୍ରହ, ଅପସାରଣ ଏବଂ ନିଷ୍କାସନକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ଏବଂ ପଶୁମାନଙ୍କ ମୃତଶରୀର ନିଷ୍କାସନ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି, ଯାହା ପୁଣି ଖଣ୍ଡ (c) ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବ, ଯଦି ପରିମଳକୁ ବ୍ୟାପକ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଅର୍ଥ ଦିଆଯିବ । ଖଣ୍ଡ (m) ଆବାଦିର 220 ଗଜ ମଧ୍ୟରେ ଚମଡ଼ାର ଚିକିତ୍ସା, ତାହାକୁ କଷିବା ଏବଂ ରଙ୍ଗ କରିବାକୁ ନିଷେଧ କିମ୍ବା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ କରିବା ବିଷୟରେ କହିଥାଏ, ଯାହା ପୁନର୍ବାର "ପରିମଳ" ଶବ୍ଦ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବ ଯଦି ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ତରଫରୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିବା ବ୍ୟାପକ ଅର୍ଥ ଏହାର ଥାଏ । ତେଣୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହେବ ଯେ ଉଭୟ ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ଼ ଅଧିନିୟମ ତଥା ପଞ୍ଚାୟତରାଜ ଅଧିନିୟମରେ ଯେତେବେଳେ "ପରିମଳ" ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି, ସେତେବେଳେ ଏହାକୁ ବ୍ୟାପକ ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନାହିଁ; ଏହାର ସାଧାରଣ ଅର୍ଥରେ ଏହା ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିବା ପରି ମନେହୁଏ, ଅର୍ଥାତ୍ ପରିମଳ ଅବସ୍ଥାର ଉନ୍ନତି, ବିଶେଷ କରି ମଇଳା ଏବଂ ସଂକ୍ରମଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏବଂ ତେଣୁ ଏହା ସଂରକ୍ଷଣ ଏବଂ ଜଳ ନିଷ୍କାସନ ଇତ୍ୟାଦି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସୀମିତ ରହିବ । ତେଣୁ ଉଭୟ ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ଼ ଅଧିନିୟମ ଏବଂ ପଞ୍ଚାୟତରାଜ ଅଧିନିୟମ ସନ୍ଦର୍ଭରେ, ଆମ୍ଭକୁ ଲାଗୁଛି ଯେ ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ଼ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 91 ଏବଂ ପଞ୍ଚାୟତରାଜ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 15 ରେ ବ୍ୟବହୃତ "ପରିମଳ" ଶବ୍ଦ, ମଇଳା ଏବଂ ରୋଗ ଏଡ଼ାଇବାର ଆବଶ୍ୟକତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସଂରକ୍ଷଣ ଏବଂ ଜଳ ନିଷ୍କାସନ ସମ୍ପର୍କିତ ଏହାର ସାଧାରଣ ଅର୍ଥରେ ସୀମିତ ଅଟେ ଏବଂ ବାଣିଜ୍ୟ, ବୃତ୍ତି କିମ୍ବା ବ୍ୟବସାୟଗୁଡ଼ିକର ବିନିୟମନ କିମ୍ବା ନିୟନ୍ତ୍ରଣକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରି ଏହାକୁ ଏକ ବ୍ୟାପକ ଅର୍ଥ ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ପଞ୍ଚାୟତରାଜ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 18 ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ସଙ୍କେତ ଦେଇଥାଏ ଯେ ଧାରା 15 ର ଖଣ୍ଡ (c) ରେ "ପରିମଳ" ଶବ୍ଦ ଦ୍ୱାରା ଏହାର ସାଧାରଣ ଅର୍ଥକୁ ସୂଚିତ କରାଯାଇଛି । ଧାରା 18 ପରିମଳ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଉନ୍ନତି ସହ ଜଡ଼ିତ ଏବଂ ଏକ ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତ କୌଣସି ଜମି କିମ୍ବା କୋଠାର ମାଲିକ କିମ୍ବା ଦଖଲକାରୀଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ଶୌଚାଳୟ, ମୂତ୍ରାଳୟ, ଜଳ-କୋଠରୀ,

ନାଳି, ନଳକୂପ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ ପାତ୍ର ଇତ୍ୟାଦିକୁ ମଇଳା-ପଦାର୍ଥ, ମଇଳା-ଜଳ, ଆବର୍ଜନା କିମ୍ବା ଅଳିଆ ଇତ୍ୟାଦି କାରଣରୁ ବନ୍ଦ କରିବାକୁ, ଅପସାରଣ କରିବାକୁ, ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ, ମରାମତି କରିବାକୁ, ସଫା କରିବାକୁ, ଜୀବାଣୁହୀନ କରିବାକୁ କିମ୍ବା ଭଲ ଅବସ୍ଥାରେ ରଖିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇପାରେ; ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପାଇଁ ହାନିକାରକ କିମ୍ବା ପଡ଼ୋଶୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅପ୍ରୀତିକର ବୋଲି ଜଣାପଡୁଥିବା କୌଣସି ଘରୋଇ କୂଅ, ଟାଙ୍କି, ଜଳାଶୟ, ପୁଷ୍କରିଣୀ, ଗର୍ତ୍ତରେ ଥିବା ପାଣିକୁ କିମ୍ବା ଖାଲ ଜାଗା କିମ୍ବା ଖନନରୁ ସେଠାରେ ବାହାରୁଥିବା ପାଣିକୁ ସଫା କରିବାକୁ, ମରାମତି କରିବାକୁ, ଢାଙ୍କିବାକୁ, ଭରିବାକୁ, ନିଷ୍କାସନ କରିବାକୁ, ଗଭୀର କରିବାକୁ କିମ୍ବା ପାଣି ବାହାର କରିବାକୁ; କୌଣସି ବୃକ୍ଷଲତା, ଗୁଳ୍ମ, ନାଗଫେଣୀ କଣ୍ଟା କିମ୍ବା ଝାଟିବଣକୁ ସଫା କରିବାକୁ; ଏବଂ ସେଥିରୁ କୌଣସି ମଇଳା, ଗୋବର, ମଳ, ଖତ କିମ୍ବା କୌଣସି କ୍ଷତିକାରକ କିମ୍ବା ଅପ୍ରୀତିକର ପଦାର୍ଥ ବାହାର କରିବାକୁ ଏବଂ ଜମି କିମ୍ବା କୋଠାକୁ ସଫା କରିବାକୁ ଏହା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥାଏ । ତେଣୁ ଏହା ବିଚାର କରାଯିବା ଉଚିତ ଯେ ପଞ୍ଚାୟତରାଜ ଅଧିନିୟମ, ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ଼ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 91 (୨) ପରି ବାଣିଜ୍ୟ, ବୃତ୍ତି କିମ୍ବା ବ୍ୟବସାୟଗୁଡ଼ିକର ବିନିୟମନ ଏବଂ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ବିଷୟରେ କହି ନଥାଏ ।

ତଥାପି ଏହା ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଛି ଯେ ଯଦିଓ ଧାରା 15 ଏବଂ 16 ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ବାଣିଜ୍ୟ, ବୃତ୍ତି କିମ୍ବା ବ୍ୟବସାୟଗୁଡ଼ିକର ବିନିୟମନ ଏବଂ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ବିଷୟରେ କହି ନଥାଏ, ଧାରା 111 ଅତ୍ୟନ୍ତ ସାଧାରଣ ଶବ୍ଦରେ ରହିଅଛି ଏବଂ ଏକ ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତର ଅଧିକରିତା କ୍ଷେତ୍ରରେ ରହୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, ସୁରକ୍ଷା ଏବଂ ସୁବିଧା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କୌଣସି ଉପ-ବିଧି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଏହା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ । ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ଧାରା 111 ରେ ଥିବା ଏହି ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟାପକ ବିସ୍ତାରର ଅଟେ; କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭ ମତରେ, ପଞ୍ଚାୟତରାଜ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 15 ଏବଂ 16 କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତ କିମ୍ବା ଗ୍ରାମ ସଭା ଉପରେ ଲାଗୁ କରାଯାଇଥିବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟଠାରୁ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଅଧିକ ବ୍ୟାପକ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, ସୁରକ୍ଷା ଏବଂ ସୁବିଧାର ପ୍ରୋତ୍ସାହନ କିମ୍ବା ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ପାଇଁ ଧାରା 111 ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ଉପ-ବିଧି ମଧ୍ୟ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତ ପ୍ରଶାସନର ଅଗ୍ରଗତି ପାଇଁ ରହିଅଛି । ତେଣୁ, ଯଦି ଧାରା 15 ଏବଂ 16 କିମ୍ବା ଅଧିନିୟମର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରଶାସନିକ କାର୍ଯ୍ୟ ରହିଛି, ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତ ପ୍ରଶାସନର ଅଗ୍ରଗତି ନିମନ୍ତେ ଧାରା 111 ଅନୁଯାୟୀ ଉପ-ବିଧି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇପାରିବ । କିନ୍ତୁ, ଆମ୍ଭେ ଯେପରି ବିଚାର କରିଛୁ, ଯଦି ବାଣିଜ୍ୟ, ବୃତ୍ତି ଏବଂ

ବ୍ୟବସାୟଗୁଡ଼ିକର ବିନିୟମନ ଏବଂ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ ନଥାଏ, ତେବେ ସେଥିରେ ବ୍ୟବହୃତ ବ୍ୟାପକ ଶବ୍ଦ ଆଧାରରେ ଧାରା 111 ଅନୁଯାୟୀ ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉପ-ବିଧି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିପାରିବ ନାହିଁ । ଧାରା 111 ଅନୁଯାୟୀ ଉପ-ବିଧି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର କ୍ଷମତା, ଆମ୍ଭ ମତରେ, ପଞ୍ଚାୟତ ରାଜ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 15 ଏବଂ 16 ସହିତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତ ଉପରେ ଲାଗୁ ହୋଇଥିବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସର୍ତ୍ତମୂଳକ ଅଟେ । ଏହା ବିବାଦରେ ନାହିଁ ଯେ ପଞ୍ଚାୟତ ରାଜ ଅଧିନିୟମରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ ଯାହା ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତ ଉପରେ ବାଣିଜ୍ୟ, ବୃତ୍ତି କିମ୍ବା ବ୍ୟବସାୟଗୁଡ଼ିକର ବିନିୟମନ କିମ୍ବା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ପାଇଁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଲାଗୁ କରେ ଏବଂ ତେଣୁ ଧାରା 111 ଅନୁଯାୟୀ ଏହି କ୍ଷମତା ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉପ-ବିଧି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହେ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ ଯେଉଁ ଏକମାତ୍ର ଧାରା ପ୍ରତି ଆମ୍ଭ ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷିତ କରାଯାଇଛି ତାହା ହେଉଛି ଧାରା 37 (d), ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରାମସଭାକୁ ବାଣିଜ୍ୟ, ବୃତ୍ତି ଏବଂ ପେଶା ଉପରେ ଟିକସ ଲାଗୁ କରିବାର କ୍ଷମତା ଦିଆଯାଇଛି, ଯାହା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହାରଠାରୁ ଅଧିକ ନୁହେଁ । ଆମ୍ଭ ମତରେ, ବାଣିଜ୍ୟ, ବୃତ୍ତି କିମ୍ବା ବ୍ୟବସାୟଗୁଡ଼ିକର ବିନିୟମନ ଏବଂ ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଲାଇସେନ୍ସ-ଶୁଳ୍କ ଆଦାୟ ସହିତ ଏହାର କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ । ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯାହା ସୂଚିତ କରେ ତାହା ସପ୍ତମ ଅନୁସୂଚୀର "ତାଲିକା II" ର ବିଷୟ 60 ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ତଥାକଥିତ ଶୁଳ୍କ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ଆମ୍ଭ ମତରେ ଯେହେତୁ ପଞ୍ଚାୟତରାଜ ଅଧିନିୟମ, ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ଼ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 91 (ଘ) ରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ବିନିୟମନ ଏବଂ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ପ୍ରକୃତିର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରେ ନାହିଁ, ତେଣୁ ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ଼ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 174 ଅନୁଯାୟୀ ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ଼ର ଉପ-ବିଧି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଏବଂ ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଶୁଳ୍କ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାର କ୍ଷମତାକୁ ପଞ୍ଚାୟତରାଜ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 111 ଦ୍ୱାରା ଅପସାରଣ କରାଯାଇଥିବାର କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ନାହିଁ । ଏପରି ଜଣା ପଡୁଛି ଯେ ଏହି ମାମଲାର ଏହି ଦିଗ ଉପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆଦୌ ତର୍କ କରାଯାଇନଥିଲା ଏବଂ ଏହା ସେଠାରେ ଅନୁମାନ କରାଯାଉଥିବା ପରି ମନେହୁଏ ଯେ ପଞ୍ଚାୟତ ରାଜ ଅଧିନିୟମ ମଧ୍ୟ ସେହି ସମାନ ବିଷୟ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥିଲା ଯାହା ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ଼ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 91 (ଘ) ର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲା, ସମ୍ଭବତଃ ସେହି ଆଧାରରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରାୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ଼ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 174 ଉପରେ ପଞ୍ଚାୟତରାଜ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 111 ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ବିସ୍ତାର କରିଥିଲା । ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଗ୍ରହଣ କରିଛୁ ସେଥିରେ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ କରାଯାଇଥିବା ବିକଳ୍ପ ତର୍କକୁ ବିଚାର କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ।

1960
ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ୍, ଘାଜିପୁର ବନାମ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣ ଶର୍ମା
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ୱାଞ୍ଚୁ

ଏହା ଆମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖକୁ ସେହି ପ୍ରସଙ୍ଗଟିକୁ ଆଣିଛି ଯାହା ଅପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଚାର କରାଯାଇନଥିଲା, ଯଦିଓ ବିଜ୍ଞ ଏକକ ବିଚାରପତି ଏହାର ସମାଧାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ରାୟ ଦେଇଥିଲେ । ସେହି ଯୁକ୍ତିଟି ହେଉଛି ଯେ ୟୁ. ପି. ଚାଉଳ ଏବଂ ଡାଲି କାରଖାନା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଆଦେଶ, 1948 ଏବଂ ୟୁ. ପି. ଶୁଦ୍ଧ ଖାଦ୍ୟ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଏହି କାରଖାନାଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଠାରୁ କିଛି ଶୁଳ୍କ ଆଦାୟ କରାଯାଉଛି ଏବଂ ତେଣୁ ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ଼ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 174 ସହିତ ପାଠ କରାଯାଇଥିବା ଧାରା 91 (ଘ) ଅନୁଯାୟୀ ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ଼ ଆଉ କୌଣସି ଲାଇସେନ୍ସ ଶୁଳ୍କ ଆଦାୟ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ବିଜ୍ଞ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ଅନୁଯାୟୀ, 1948 ର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଆଦାୟ କରାଯାଇଥିବା ଶୁଳ୍କ, ଯାହା ଏହାର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ପାଇଁ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ଯୋଗାଣ ଅଧିନିୟମ ଉପରେ ଏବଂ ୟୁ. ପି. ଶୁଦ୍ଧ ଖାଦ୍ୟ ଅଧିନିୟମ ଅଧୀନରେ ନିର୍ଭର କରେ, ସେହି ଅଧିନିୟମଗୁଡ଼ିକର ଭିନ୍ନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ରହିଥାଏ । ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ଼ ଦ୍ୱାରା ଆଦାୟ କରାଯାଇଥିବା ଶୁଳ୍କ ଘୃଣ୍ୟ ବାଣିଜ୍ୟର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ଯୋଗାଣ ଅଧିନିୟମ ଏବଂ ଶୁଦ୍ଧ ଖାଦ୍ୟ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଯେଉଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଶୁଳ୍କ ଆଦାୟ କରାଯାଇଛି ତାହାଠାରୁ ଏହି ବିନିୟମନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଭିନ୍ନ ଅଟେ । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ଼ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କରାଯାଇଥିବା ନିୟାମକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏବଂ ଏହା ଅଧୀନରେ ଆଦାୟ କରାଯାଉଥିବା ଲାଇସେନ୍ସ-ଶୁଳ୍କକୁ ରଦ୍ଦ କରିବାର କୌଣସି କାରଣ ଆମ୍ଭେ ଦେଖୁ ନାହୁଁ । ୟୁ. ପି. ଶୁଦ୍ଧ ଖାଦ୍ୟ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କରାଯାଇଥିବା ନିୟାମକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏବଂ ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ଼ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କରାଯାଇଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟରେ କିଛି ଆଂଶିକ ମେଳ ରହିଥାଇପାରେ ବୋଲି ଥିବା ତଥ୍ୟର ଉପ-ବିଧିର ବୈଧତା ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ଅଧୀନରେ ଆଦାୟ କରାଯାଉଥିବା ଲାଇସେନ୍ସ-ଶୁଳ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ପ୍ରାସଙ୍ଗିକତା ରହିପାରିବ ନାହିଁ ।

ମାମଲାଟିର ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ, ଆବେଦନକୁ ମଞ୍ଜୁରୀ ଦିଆଯାଇଛି, ଅପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଯାଚିକାଟିକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଛି । ତଥାପି, ଯେହେତୁ ଆବେଦନକାରୀ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଯେଉଁ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି ତାହା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ଉଠାଯାଇନଥିଲା, ଆମ୍ଭେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଖର୍ଚ୍ଚ ବହନ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଉଛୁ ।

ଆବେଦନକୁ ମଞ୍ଜୁରୀ ଦିଆଗଲା ।

1960
ଜିଲ୍ଲା ବୋର୍ଡ୍, ଘାଜିପୁର ବନାମ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣ ଶର୍ମା
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ୱାଞ୍ଚୁ

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ଅମରେଶ୍ୱର ମିଶ୍ର, ଅନୁବାଦକ,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।